

Publicerad 2009-10-17 21:57 av Inevitable

Du är vilsen, men vi släpper dig aldrig.

Det slingrar sig runt dina vader,
kastar skuggor på öppen mark.
Drar ut luften ur dina lungor,
för att sedan tvinga dig
att skrika ljudlöst med
ett hjärtskärande ljud i dina öron.

”Slutar du älska mig
om jag går nu?”

Det får dig att falla
framstupa på bottenlösa ytor.
Att skrapa fram det vita
mot den skoningslösa styrkan
av vinden som bytt riktning.

”Jag kommer för alltid älska dig.”

Det får dig att be om uppmärksamhet,
får dig att vädja om nåd,
skratta av förkrosselse.
Det får dig att gripa tag om det du
anser ligga dig närmast om hjärtat,
får dig att låtsas att sanningen
bara är en lögn.

”Men om jag sviker dig?”

Det får dig att riva i lådor i hopp
om att finna det du glömt.
Att höra melodier du trodde du drömt.
Får dig att sitta fastklistrad vid något
som känns bekant, men som du aldrig
har hört. Aldrig har känt eller rört.
Ett eko som aldrig når sitt slut,
som plågar dig tills du vågar
öppna ögonen och låta den
finna en väg ut.

”Du skulle aldrig svika mig.”

Saknaden av att känna sig älskad.

Kära du, sluta känna efter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Inevitable med Poeter.se id #29023 innehar upphovsrätten